

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามฉบับภาษาไทย

แบบสอบถาม

สวัสดีเพื่อนทุก ๆ ท่าน :

ผมชื่อ Ren zhiyuan เป็นนิสิตชาวจีนที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาไทยศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปัจจุบันกำลังศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการปรับตัวทางวัฒนธรรม ของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพา และการศึกษาดังกล่าวจะนำไปสู่การทำคุณนึญของ ผมด้วย และคิดว่าการศึกษาครั้งนี้จะเกิดผลประโยชน์ต่อการวิจัยในเรื่องการปรับตัวทางวัฒนธรรม มาก และสามารถช่วยสรุปความคิดเห็นบางประการที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาชาวจีนที่เรียนอยู่ใน ประเทศไทยในอนาคตด้วย

E-Mail: rzygood@hotmail.com Tel: 083 — 5059336

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

1. เพศ : _____
2. สาขาวิชาที่เรียนอยู่: _____ คณะ: _____ ระดับการศึกษา: _____ ชั้นปีที่ _____
3. ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย: _____
 ก. 1-3 เดือน ข. 3-6 เดือน ค. 6-12 เดือน ง. 12 เดือนขึ้นไป
4. ก่อนเข้ามาเรียนในประเทศไทย ท่านเคยมีประสบการณ์ทำงานหรือไม่:
 มี _____ ทำงานกี่ปี _____ ไม่มี _____
5. ในชีวิตประจำวัน ท่านมักจะใช้ภาษาใดในการสื่อสาร: ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
6. ยินยอมที่จะให้สัมภาษณ์หรือไม่: ยินยอม _____ ไม่ยินยอม _____
7. วิธีการติดต่อเพื่อการนัดหมาย E-mail: _____ โทรศัพท์: _____

ตอนที่ 2 ความคาดหวัง

ท่านมีความคาดหวังใดกับการเรียนในมหาวิทยาลัยบูรพา กรุณาเลือกระดับความคิดเห็นของท่านด้วย
เครื่องหมาย (✓)

คำถาม	1 ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	2 ไม่เห็น ด้วย	3 ไม่ แน่ใจ	4 เห็นด้วย	5 เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.เพิ่มทักษะการใช้ภาษาไทย					
2.เพิ่มทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ					
3.ได้รับการศึกษาแบบนานาชาติ					
4.ได้เรียนรู้เกี่ยวกับสังคมวัฒนธรรมไทย					
5.มีโอกาสดำรงงานในประเทศไทย					
6.เพิ่มประสบการณ์ในการดำรงชีวิตในต่างประเทศ					
7.มีโอกาสทำธุรกิจส่วนตัวเกี่ยวกับประเทศไทย					
8.ได้รู้จักเพื่อนคนไทย					
9.ได้ดำรงชีวิตประจำวันแบบอิสระ					
10.เพิ่มความรู้ทางวิชาการในระดับนานาชาติ					
ความคาดหวังอื่นของท่าน (โปรดระบุ)					

ตอนที่ 3 ปัญหาการดำเนินชีวิต

กรุณาเลือกปัญหาที่ท่านประสบด้วยเครื่องหมาย(✓) ตามลำดับ

คำถาม	1 ไม่มี ปัญหา	2 ไม่ค่อย มีปัญหา	3 ไม่ แน่ใจ	4 มี ปัญหา	5 มีปัญหา มาก
1. การปรับตัวกับสภาพภูมิอากาศ					
2. การใช้ภาษาไทยเพื่อดำรงชีวิตประจำวัน					
3. ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนคนไทย					
4. เข้าใจค่านิยมของคนไทย					
5. คบกับคนไทยต่างเพศ					
6. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนคนไทย					
7. การเดินทางโดยใช้การคมนาคมสาธารณะ					
8. เข้าใจวิธีการทำงานของคนไทย					
9. การรับประทานอาหารที่ถูกต้อง					
10. สถานที่ออกกำลังกาย					
11. ใต้ที่พักเหมาะสม					
12. การรักษาโรคและได้รับบริการสุขภาพ					
13. หางานทำพิเศษ					
14. เข้าใจและให้ความสำคัญกับความเชื่อทางศาสนาของคนไทย					
15. เข้าร่วมกิจกรรมศาสนา					
16. ขอความช่วยเหลือจากคนไทยเมื่อประสบปัญหา					
17. มีเพื่อนคนไทยที่เชื่อถือและไว้วางใจได้					
18. หากิจกรรมบันเทิงที่ตนเองชอบ					
19. มีเงินพอใช้กับการดำรงชีวิตประจำวันในไทย					

คำถาม	1 ไม่มี ปัญหา	2 ไม่ค่อยมี ปัญหา	3 ไม่ แน่ใจ	4 มี ปัญหา	5 มีปัญหา มาก
20. อดทนความรู้สึกคิดถึงบ้าน					
21. อดทนความเหงา					
22. ฟังภาษาอังกฤษสำเนียงไทย					
23. การปรับตัวให้เข้ากับวิธีการสอนแบบไทย					
24. การปรับตัวให้เหมาะกับวัฒนธรรมการแต่งกายของไทย					
25. ความเข้าใจและปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆของไทย					
26. การทำการบินตามที่อาจารย์มอบหมายให้ทำ					
27. การใช้ทรัพยากรการศึกษาในมหาวิทยาลัย					
28. ความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน					
ปัญหาอื่นที่ท่านประสบ (โปรดระบุ)					

ตอนที่ 4 การสนับสนุนทางสังคม

กรุณาตอบคำถามดังต่อไปนี้ตามความคิดเห็นส่วนตัว เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ

1. ท่านมักจะอยู่กับ _____
 ก. คนจีน ข. คนไทย ค. คนต่างประเทศอื่น ๆ
2. เมื่อเกิดกรณีฉุกเฉิน ท่านสามารถขอความช่วยเหลือจากแหล่งใดบ้าง _____
 ก. เพื่อนคนจีน ข. ชมรมนิสิตจีน ค. เพื่อน (แฟน) คนไทย ง. เพื่อนที่เรียนด้วยกัน
 จ. ชาวไทยเชื้อสายจีน
 ฉ. อาจารย์หรือบริการมหาวิทยาลัย ข. ไม่มีแหล่งช่วยเหลือ ข. แหล่งอื่น (โปรดระบุ)
3. เมื่อมีอารมณ์ไม่ดี ท่านได้รับความปลอบใจจากแหล่งใดบ้าง _____
 ก. เพื่อนคนจีน ข. ชมรมนิสิตจีน ค. เพื่อน (แฟน) คนไทย ง. เพื่อนที่เรียนด้วยกัน
 จ. ชาวไทยเชื้อสายจีน
 ฉ. อาจารย์หรือบริการมหาวิทยาลัย ข. ไม่มีแหล่งช่วยเหลือ ข. แหล่งอื่น (โปรดระบุ)
4. การสนับสนุนและความช่วยเหลือที่ท่านได้รับจากเพื่อนคนไทยมีอะไรบ้าง _____
 ก. ด้านอารมณ์ความรู้สึก (เช่น การแสดงความเคารพ การสับดับรับฟัง ความเชื่อถือ การยอมรับ การให้กำลังใจ)
 ข. ด้านโมติจิต (เช่น กิจกรรมบันเทิง กิจกรรมกลุ่ม โอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น)
 ค. ด้านทรัพย์สินและสิ่งของ
 ง. ด้านข้อมูลข่าวสาร (เช่น ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหา คำแนะนำ ข้อมูลข่าวสารทั่วไป)
 จ. ด้านการศึกษา (เช่น การแลกเปลี่ยนความรู้ การอบรมเพิ่มเติม)
 ฉ. ด้านอื่นๆ (โปรดระบุ)
5. การสนับสนุนและความช่วยเหลือที่ท่านได้รับจากเพื่อนคนจีนมีอะไรบ้าง _____
 ก. ด้านอารมณ์ความรู้สึก (เช่น การแสดงความเคารพ การรับฟัง ความเชื่อถือ การยอมรับ การให้กำลังใจ)
 ข. ด้านโมติจิต (เช่น กิจกรรมบันเทิง กิจกรรมกลุ่ม โอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น)
 ค. ด้านทรัพย์สินและสิ่งของ
 ง. ด้านข้อมูลข่าวสาร (เช่น ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหา คำแนะนำ ข้อมูลข่าวสารทั่วไป)
 จ. ด้านการศึกษา (เช่น การแลกเปลี่ยนความรู้ การอบรมเพิ่มเติม)
 ฉ. ด้านอื่นๆ (โปรดระบุ)

6. การสนับสนุนหรือความช่วยเหลือที่ท่านต้องการมากที่สุดในการใช้ชีวิตการเป็นนักศึกษาในประเทศไทย คือ _____

- ก. ด้านอารมณ์ความรู้สึก (เช่น การแสดงความเคารพ การสดับรับฟัง ความเชื่อถือ การยอมรับ การให้กำลังใจ)
- ข. ด้านโมติวิจิต (เช่น กิจกรรมบันเทิง กิจกรรมกลุ่ม โอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น)
- ค. ด้านทรัพย์สินและสิ่งของ
- ง. ด้านข้อมูลข่าวสาร (เช่น ประสบการณ์ในการแก้ปัญหา คำแนะนำ ข้อมูลข่าวสารทั่วไป)
- จ. ด้านอื่นๆ (โปรดระบุ)

7. เมื่อท่านได้รับความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนจากคนไทย ท่านมีการตอบแทนในรูปแบบใด

- ก. การตอบแทนโดยตรง (การตอบแทนกับผู้ที่ให้ความช่วยเหลือทันที)
- ข. การตอบแทนโดยทางอ้อม (การตอบแทนกับผู้ให้ความช่วยเหลือในลักษณะอื่น)
- ค. การตอบแทนในโอกาสอื่น (การตอบแทนในอนาคต)
- ง. ไม่มีการตอบแทน

8. ท่านเคยมีกิจกรรมใด ๆ ระหว่างการเป็นนักศึกษาในประเทศไทย _____

ก. เข้าร่วมสัมมนาทางวิชาการ	ข. เข้าร่วมการอบรมภาษาไทย
ค. ทำงานเป็นผู้สอนภาษาจีน	ง. เข้าร่วมกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณีไทย (เช่น ไหว้ครู รับประทานอาหาร)
จ. เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ	ฉ. ศึกษาเพิ่มเติมโดยไปพบอาจารย์ของสถาบันการศึกษาอื่น
ช. การแลกเปลี่ยนสอนภาษาให้กับคนไทย	ซ. เปิดร้านค้าหรือทำธุรกิจร่วมกับคนไทย
ฌ. เข้าร่วมนิทรรศการทางวัฒนธรรม	ญ. เข้าร่วมชมรมต่างๆที่สนใจ
ฎ. ทำงานวิจัยกับอาจารย์ด้วยกัน	ฎ. เชิญเพื่อนคนไทยมาพำนักรักษาอยู่ด้วยกัน
ฐ. ทำงานพิเศษในหน่วยงานไทยเป็นประจำ	ท. เข้าร่วมกิจกรรมของครอบครัวไทย
ฒ. ไปเที่ยวต่างจังหวัด	ณ. กิจกรรมอื่นในสังคมไทย (ระบุด้วย)

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นด้านวัฒนธรรม

กรุณาเลือกระดับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการปรับตัวทางวัฒนธรรมของท่านด้วยเครื่องหมาย(✓)

คำถาม	1 ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	2 ไม่เห็น ด้วย	3 ไม่แน่ใจ	4 เห็นด้วย	5 เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การเรียนภาษาจีนกับภาษาไทยให้มีความสำคัญเท่ากัน					
2. การรักษาวรรณธรรมจีนไว้หรือปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมไทย ไม่สำคัญสำหรับตนเอง					
3. ชอบรูปแบบการเรียนการสอนทั้งแบบไทยและแบบจีน					
4. เรียนภาษาไทยให้ดีกว่าเรียนภาษาจีน					
5. ไม่ชอบรูปแบบการเรียนการสอนทั้งแบบไทยและแบบจีน					
6. นอกจากต้องรักษาวรรณธรรมจีนไว้แล้ว ยังมีความจำเป็นต้องปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมไทยด้วย					
7. ชอบรูปแบบการเรียนการสอนแบบจีนแต่ไม่ชอบรูปแบบการเรียนการสอนแบบไทย					
8. มีความจำเป็นต้องรักษาวรรณธรรมจีนไว้โดยไม่จำเป็นต้องปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมไทย					
9. ชอบรูปแบบการเรียนการสอนแบบไทยแต่ไม่ชอบรูปแบบการเรียนการสอนแบบจีน					

คำถาม	1 ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	2 ไม่เห็น ด้วย	3 ไม่แน่ใจ	4 เห็นด้วย	5 เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. เรียนภาษาจีนให้ดีกว่าเรียนภาษาไทย					
11. มีความจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมไทย โดยไม่จำเป็นต้องรักษาวรรณธรรมจีนไว้					
12. เรียนภาษาจีนหรือภาษาไทยให้ดี ไม่สำคัญสำหรับตนเอง					
13. ชอบเข้าร่วมกิจกรรมสังคมที่มีคนจีนเข้าร่วมเท่านั้น					
14. ไม่ชอบทั้งคนจีนและคนไทย					
15. ชอบคบกับเพื่อนที่เป็นคนจีนเท่านั้น					
16. ไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมสังคมทั้งที่มีคนจีนและคนไทยเข้าร่วมในกิจกรรมด้วยกัน					
17. ชอบเข้าร่วมกิจกรรมสังคมที่ไม่มีคนจีนเข้าร่วม					
18. ชอบทั้งคนจีนและคนไทย					
19. ไม่ชอบคบกับเพื่อนทั้งที่เป็นคนจีนหรือไม่เป็นคนจีน					
20. ชอบคนจีนมากกว่าคนจีนที่ไม่ใช่คนจีน					
21. ชอบคบกับเพื่อนทั้งที่เป็นคนจีนและที่ไม่ใช่คนจีน					
22. ชอบคนไทยมากกว่าคนจีน					
23. ชอบคบเพื่อนที่ไม่ใช่คนจีน					
24. ชอบเข้าร่วมกิจกรรมสังคมทั้งที่มีคนจีนเข้าร่วมหรือที่ไม่มีคนจีนเข้าร่วม					

ตอนที่ 6 กระบวนการปรับตัว

กรุณาตอบคำถามดังต่อไปนี้ตามความคิดเห็นส่วนตัว

1. ช่วงเวลาใดเป็นช่วงเวลาที่ท่านมีความรู้สึกยากลำบากมากที่สุดในการดำรงชีวิตประจำวัน (เลือกได้เพียงหนึ่งข้อ)

ก. ตั้งแต่ระยะเวลาแรกที่เข้ามาในประเทศไทย (ประมาณกี่เดือน _____)

ข. หลังจากเข้ามาในประเทศไทยสักระยะเวลาหนึ่ง เพราะมีความรู้สึกคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมใหม่ในช่วงแรก (ประมาณกี่เดือน _____)

ค. ช่วงเวลาอื่น (โปรดระบุ)

2. ในช่วงเวลาที่ท่านมีความรู้สึกยากลำบากมากที่สุด ท่านมีปัญหาในด้านใดบ้าง (เลือกได้หนึ่งข้อขึ้นไป)

ก. สภาพภูมิอากาศ

ข. ภาษา

ค. ชีวิตประจำวัน (การกิน การอยู่ การเดินทาง เป็นต้น)

ง. ค่านิยม

จ. การสร้างความสัมพันธ์กับคนไทย

ฉ. การเรียน

ช. อารมณ์ความรู้สึก

ซ. ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ

ณ. ความเข้าใจทางศาสนา

ญ. สุขภาพ

ฎ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่า ปัญหาที่ท่านไม่สามารถปรับหรือยอมรับได้ในตลอดเวลาที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยบูรพา _____ (เลือกได้หนึ่งข้อขึ้นไป)

ก. สภาพภูมิอากาศ

ข. ภาษา

ค. ชีวิตประจำวัน (การกิน การอยู่ การเดินทาง เป็นต้น)

ง. ค่านิยม

จ. การสร้างความสัมพันธ์กับคนไทย

ฉ. การเรียน

ช. อารมณ์ความรู้สึก

ซ. ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ

ณ. ความเข้าใจทางศาสนา

ญ. สุขภาพ

ฎ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. ขณะนี้ ท่านมีความรู้สึกอย่างไรกับใช้ชีวิตการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพา _____

ก. ถ้าเป็นไปได้ ก็อยากกลับบ้านทันที

ข. ชีวิตผ่านไปวันหนึ่งเหมือนกับผ่านไปเป็นปี ไม่อยากอยู่อีกต่อไป

ค. จะอดทนและยืนหยัดจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

ง. รู้สึกทุกวันมีความสุขและเต็มบริบูรณ์

จ. ถ้าเป็นไปได้ ก็อยากเรียนต่อหรือหางานทำในประเทศไทย

สิ่งที่ท่านประทับใจมากที่สุดในการดำรงชีวิตประจำวันหรือการเรียน คือ

ขอบคุณที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามฉบับภาษาจีน

调查问卷

各位中国同学：

你们好！

我叫任志远，是东方大学人文与社会学院泰研究专业的在读中国留学生，目前正在做一份关于我校中国留学生对泰国社会文化适应性的研究，并计划基于此研究撰写我的博士论文。此项研究将从理论分析到实践考察，从跨文化适应的广度和深度上进行剖析和探究，其研究结果将在众多方面产生积极和实际的意义，尤其对中国留学生目前及今后在泰国的学习和生活提供相关的参考信息和帮助。同时，也可对泰国各相关机构提出有待改善和更人性化的中国留学生政策。

问卷说明

1. 该问卷将对您在泰国东方大学的生活、学习和社会活动等方面进行了解，每部分的内容与作答的方式有所不同，希望您能在填写前，先了解回答方式。
2. 该问卷所涉及到的提问没有对错之分，为了减少问卷的无效数量，希望您能按照本人的真实情况和自己的看法认真填写。
3. 由于此次研究所涉及的内容较多，所以问卷的内容也比较多，希望大家耐心填写，为此带来的不便本人表示深深的歉意。
4. 由于本人学识和能力有限，如在问卷当中有表达不当、不清楚和不合理的地方，感谢您提出宝贵意见，以便本人能及时考虑并修改。
5. 您对问卷所做出的回答将得到研究者的完全保密。
6. 如果您的回答被用于引证，那么您的所有个人信息将用“化名”的方式保密。
7. 如果您在问卷填写前后有任何疑问，可以通过邮件 rzygood@hotmail.com 或电话 083—5059336 与我联系。

对于您给予的支持和提供的信息表示由衷的感谢！

声明

各位中国同学：

本次调查问卷所涉及到的所有信息和内容，只用于“中国留学生在泰国东方大学的跨文化适应研究”，绝不变相利用或提供给任何机构或个人。

特此声明！

任志远

20011-8-9

您可以保留此页

第一部分 个人信息

1. 性别: _____
2. 专业: _____ 学院: _____ 学习层次: 本科、硕士、博士 年级: _____
3. 在泰国的时间: _____
- A. 1-3 月 B. 3-6 月 C. 6-12 月 D. 12 月以上
4. 来泰国以前是否有工作经历: 有 _____ 多长时间 _____ 没有 _____
5. 在日常生活中, 您常用的交流语言是: 中文 泰文 英文
6. 是否愿意接受关于在泰国学习和生活的采访: 愿意 _____ 不愿意 _____
7. 电子邮件: _____ 电话: _____

第二部分 来泰学习的期望

以下是几项来泰国东方大学学习的期望, 请在各观点后用√表示您的认同程度。

问题	1 完全不 赞同	2 基本不 赞同	3 一般或 不确定	4 基本赞 同	5 完全赞 同
1. 提高泰语能力					
2. 提高英语能力					
3. 得到国际化的教育					
4. 能学习和了解泰国社会文化					
5. 得到在泰国工作的机会					
6. 增加海外生活经验					
7. 寻求在泰国的个人创业机会					
8. 能认识泰国朋友					
9. 享受自由自在的生活					
10. 学习国际层次的学术知识					
您的其他期望:					

第三部分 日常生活中的困难

以下内容主要涉及到在泰国生活中可能遇到的问题或困难，请在各观点后用√表示您的认同程度。

问题	1 没有任何困难	2 困难不大	3 一般或不确定	4 困难较大	5 非常困难
1.适应当地的气候环境					
2.使用泰语进行日常生活交流					
3.参与泰国人的各项活动					
4.理解泰国人的价值观					
5.与泰国异性交往					
6.与泰国人建立良好的关系					
7.使用泰国的公共交通					
8.理解泰国人的工作方式					
9.找到自己喜欢吃的食物					
10.找到满意的健身锻炼场所					
11.找到满意的住房					
12.看病和接受医疗服务					
13.找到兼职工作					
14.理解和尊重泰国人的信仰和宗教习俗					
15.参加宗教活动					
16.在遇到困难时，寻求泰国人帮助					
17.交到值得信任的泰国朋友					
18.找到适合自己的娱乐项目					
19.有稳定的经济来源用于在泰国的学习和生活					
20.能克服思乡的情绪					

问题	1 没有任何困难	2 困难不大	3 一般或不确定	4 困难较大	5 非常困难
21.能忍受寂寞与孤独					
22.听“泰式”英语					
23.适应泰国的教学方式					
24.适应泰国的穿着文化					
25.知道并遵守泰国的相关法律					
26.完成老师布置的作业					
27.使用大学的各类学习资源					
28.人身和财产安全感					
您遇到的其他困难:					

第四部分 社会支持

请根据您的实际情况选择相应的选项，可多选。

- 您经常和 _____ 在一起
A. 中国人 B. 泰国人 C. 其他外国人
- 当您遇到紧急情况时，您可以从以下哪些来源获得帮助 _____
A. 中国朋友 B. 中国学生会 C. 泰国朋友（包括男女朋友） D. 泰国同学 E. 中国华侨或华裔
F. 老师或学校 G. 无任何来源 H. 其他来源 (请在此项后说明)
- 当您心情不好时，您会选择向谁倾诉 _____
A. 中国朋友 B. 中国学生会 C. 泰国朋友（包括男女朋友） D. 泰国同学 E. 中国华侨或华裔
F. 老师或学校 G. 无任何来源 H. 其他来源 (请在此项后说明)
- 您曾经获得的来自泰国人的帮助或支持有哪些方面 _____
A. 情绪方面 (如：表达尊重、倾听、信任、理解、鼓励等)
B. 友谊方面 (如：娱乐活动、在集体活动中与其他人接触交流)
C. 有形方面 (如：经济帮助、物质资源)
D. 信息方面 (如：处理问题的建议、经验、其他有帮助信息)
E. 教育方面 (如：补习培训、学习交流)
F. 其他方面的支持 (请在此项后说明)

5. 您曾经获得的来自中国人的帮助和支持有哪些方面 _____
- 情绪方面 (如: 表达尊重、倾听、信任、理解、鼓励等)
 - 友谊方面 (如: 娱乐活动、在集体活动中与其他人接触交流)
 - 有形方面 (如: 经济帮助、物质资源)
 - 信息方面 (如: 处理问题的建议、经验、其他有帮助信息)
 - 教育方面 (如: 补习培训、学习交流)
 - 其他方面的支持 (请在此项后说明)
6. 在泰国的学习和生活中, 您最希望获得的帮助支持有哪些方面 _____
- 情绪方面 (如: 表达尊重、倾听、信任、理解、鼓励等)
 - 友谊方面 (如: 娱乐活动、在集体活动中与其他人接触交流)
 - 有形方面 (如: 经济帮助、物质资源)
 - 信息方面 (如: 处理问题的建议、经验、其他有帮助信息)
 - 教育方面 (如: 补习培训、学习交流)
 - 其他方面的支持 (请在此项后说明)
7. 当您获得泰国人的帮助和支持时, 您对提供者的回报方式为 _____
- 直接回报 (对提供者立即直接的同等回报)
 - 间接回报 (用其他方式对提供者进行回报)
 - 延迟回报 (延迟对提供者的回报时间)
 - 无回报
8. 在泰国学习期间, 您曾经参加过哪些活动 _____
A. 参加过学术讲座活动	B. 参加过泰语语言补习班
C. 当过中文老师	D. 参加过文化习俗活动 (拜师、新生训练等)
E. 参加过各类体育比赛	F. 到其他大学交流访学
G. 与泰国人交换学习语言	H. 开店或与泰国人合伙做生意
I. 参观文化题材展览	J. 参加过各类兴趣小组
K. 与老师共同做学术调查研究	L. 邀请泰国人作为室友
M. 长期从事兼职工作	N. 参加过泰国人的家庭活动
O. 到泰国其他地区旅游	P. 参加过的其他活动 (请说明)

第五部分 文化策略

以下是一些语言、文化传统、朋友、教学方式、社会活动及对音乐的观点，请在各观点后用√表示您的认同程度。

问题	1 完全不 赞同	2 基本不 赞同	3 一般或 不确定	4 基本赞 同	5 完全赞 同
1.同时学好中文和泰语对我都非常重要					
2.我觉得中国学生是保持自己的文化传统还是去适应泰国文化都不重要					
3.我既喜欢泰国的教学方式也喜欢中国的教学方式					
4.对于我来说，学好泰语比学好中文更重要					
5.我既不喜欢泰国的教学方式也不喜欢中国的教学方式					
6.我觉得中国学生应该既保持自己的文化传统，又去适应泰国文化					
7.我喜欢中国的教学方式，而不是泰国的教学方式					
8.我觉得中国学生应该保持自己的文化传统，而不是去适应泰国文化					
9.我喜欢泰国的教学方式，而不是中国的教学方式					
10.对于我来说，学好中文比学好泰语更重要					
11.我觉得中国学生应该去适应泰国文化，而不要保持自己的文化传统					
12.我觉得学好中文或泰语对我都不重要					
13.我倾向于参加只有中国人在场的社交活动					
14.我既不喜欢中国音乐也不喜欢泰国音乐					
15.我只喜欢交中国朋友					
16.我既不愿参加中国人的社交活动，也不愿参加非中国人的社交活动					
17.我倾向于参加没有中国人在场的社交活动					
18.中国和泰国音乐我都喜欢					
19.我既不愿交中国朋友，也不愿交非中国人的朋友					
20.我喜欢中国音乐胜于喜欢非中国音乐					

问题	1 完全不 赞同	2 基本不 赞同	3 一般或 不确定	4 基本赞 同	5 完全赞 同
21.我倾向于既交中国朋友，又交非中国人的朋友					
22.我喜欢泰国音乐胜于喜欢中国音乐					
23.我喜欢只交非中国人的朋友					
24.我既喜欢参加中国人的社交活动，也喜欢参加非中国人的社交活动					

第六部分 适应过程

请根据您的实际情况选择相应的选项。

1.您在泰国生活的日子里最艰难的是什么时期 (单选)

- A. 初到泰国的那段时间，大约是 个月
 B. 到了泰国一段时间以后，(大约是 个月) 因为刚到泰国的时候还有很多新鲜有趣的事情
 C. 其他时期 (请在此项后说明)

2.您在泰国生活最艰难的日子里，存在哪些问题困难 (可多选)

- A. 自然环境 B. 语言 C. 日常生活 (如：吃、住、行、看病等)
 D. 价值观冲突 E. 与泰国人交往 F. 学习 G. 孤独的情绪 H. 遵守社会规范和制度
 I. 宗教信仰 J. 保持健康 K. 其他困难 (请在此项后说明)

3.您认为：哪些问题或困难是您在泰国东方大学生活和学习中无法适应和接受的 (可多选)

- A. 自然环境 B. 语言 C. 日常生活 (如：吃、住、行、看病等)
 D. 价值观冲突 E. 与泰国人交往 F. 学习 G. 孤独的情绪 H. 遵守社会规范和制度
 I. 宗教信仰 J. 保持健康 K. 其他困难 (请在此项后说明)

4.您现在对在东方大学的总体生活感受和想法是 (单选)

- A. 如果可以，我现在就想回家
 B. 度日如年，不想继续待下去
 C. 尽量坚持，直到毕业
 D. 每天都感到很充实很快乐
 E. 如果可以，还想再继续深造或留在泰国工作

其他关于在泰国生活印象深刻的事情：

再次感谢您的支持和帮助！

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก ค
แบบแนวทางการสัมภาษณ์

แบบแนวทางการสัมภาษณ์

เรื่อง

การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย

กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยบูรพา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีแนวการสัมภาษณ์ที่มุ่งศึกษาการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ เพื่อเป็นแนวทางในการถามผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งได้กำหนดเค้าโครงการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

1.1 ชื่อ _____ นามสกุล _____ หมายเลขที่ _____

1.2 เพศ _____

1.3 สัมภาษณ์เมื่อวันที่ _____ เดือน _____ ปี _____

1.4 สถานที่สัมภาษณ์ _____

2. สภาพปัญหาทั่วไปในการดำรงชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนในบริบทวัฒนธรรมไทย

2.1 ความคาดหวังของนักศึกษาชาวจีน

ท่านมีความคาดหวังหลักอะไรบ้างกับการเรียนในมหาวิทยาลัยบูรพา และเป็นอย่างไร
ความสนใจในเรื่องสังคมวัฒนธรรม

การใช้ชีวิต

การเรียนรู้ภาษา

การศึกษาแบบนานาชาติ

การประกอบอาชีพ

2.2 สภาพปัญหาทั่วไปในการดำรงชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีน

เมื่อท่านได้มาเรียนในมหาวิทยาลัยบูรพาแล้ว ท่านเคยประสบปัญหาอะไรบ้าง และเป็นอย่างไร

ด้านภาษา

ด้านสุขภาพ

ด้านค่านิยม

ด้านชีวิตประจำวัน

ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับคนไทย

ด้านศาสนา

ด้านกฎหมาย

ด้านอารมณ์ความรู้สึก

ด้านการเรียน

ด้านสภาพภูมิอากาศ

2.3 การสนับสนุนทางสังคม

2.3.1 เครือข่ายของการคบเพื่อน

ท่านมีความรู้สึกอย่างไรระหว่างการคบเพื่อนคนไทย เพื่อนคนจีน เพื่อนคนต่างชาติ

2.3.2 แหล่งสนับสนุนทางสังคม

เมื่อท่านมีประสบปัญหาในกรณีฉุกเฉินหรือต้องการปลอบใจ ความช่วยเหลือจากเพื่อนคนไทยกับเพื่อนจีนเป็นอย่างไร นอกจากนี้แล้ว ท่านเคยขอความช่วยเหลือจากแหล่งอื่นไหม และเป็นอย่างไร

2.3.3 การสนับสนุนทางสังคมที่ได้รับ

ความช่วยเหลือที่ท่านได้รับจากเพื่อนคนจีนกับเพื่อนคนไทยมีอะไรบ้างและเป็นอย่างไร เมื่อได้รับความช่วยเหลือแล้ว ท่านรู้สึกอย่างไร

ด้านอารมณ์ความรู้สึก

ด้านไม่ตรีจิต

ด้านทรัพย์สินและสิ่งของ

ด้านข้อมูลข่าวสาร

ด้านการศึกษา

ด้านอื่น ๆ

2.3.4 การตอบสนองของการสนับสนุนทางสังคม

เมื่อท่านได้รับรับความช่วยเหลือแล้ว ท่านได้ตอบสนองอย่างไร

2.3.5 การเข้าร่วมกิจกรรมสังคม

ท่านมีความรู้สึกอย่างไรกับกิจกรรมในสังคมไทย และต้องการกิจกรรมอะไรบ้าง

3. อธิบายวิธีการและกระบวนการในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพาในบริบทวัฒนธรรมไทย

3.1 วิธีการในการปรับตัวทางวัฒนธรรม

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการปรับตัวทางวัฒนธรรมเพื่อเข้ากับวัฒนธรรมไทย

การผสมผสาน (Integration)

การย่อยและดูดซึม (Assimilation)

การแบ่งแยก (Separation)

กลุ่มชนชายขอบ (Marginalization)

ลักษณะหลากหลายวิธี

3.2 กระบวนการในการปรับตัวทางวัฒนธรรม

3.2.1 ท่านมีความรู้สึกอย่างไรในช่วงที่รู้สึกอยากกลับบ้านมากที่สุด และมีปัญหาอะไรบ้าง

3.2.2 ท่านมีความรู้สึกอย่างไรในช่วงเวลาเริ่มรู้สึกดีขึ้น และมีเรื่องที่น่าประทับใจอะไรบ้าง

4. เสนอแนวทางที่สนับสนุนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพาในบริบทวัฒนธรรมไทย

4.1 การเสนอแนะที่สนับสนุนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาต่างชาติในต่างประเทศ

ท่านได้รับการสนับสนุนจากสถาบันมีอะไรบ้าง และรู้สึกอย่างไร

4.2 การเสนอแนะที่สนับสนุนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพา

ท่านคิดว่า ทางสถาบันสามารถสนับสนุนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในเรื่องอะไรบ้าง และเป็นอย่างไร

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก ง

การพรรณาสภาพรวมการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนส่วนบุคคล

การพรรณนาสภาพรวมการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีน

ส่วนบุคคล

เรื่อง

การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย

กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยบูรพา

การศึกษครั้งนี้ ผู้วิจัยนอกจากได้จัดทำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ตามประเด็นศึกษาที่กำหนดไว้ในขอบเขตการวิจัยแล้ว ยังได้จัดข้อมูลสัมภาษณ์เป็นการบอกเล่าประสบการณ์สำหรับบุคคล เพื่อที่จะพรรณนาให้เห็นช่วงเวลากการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทย ทั้งในประเด็นสำคัญต่าง ๆ และในสภาพรวมสำหรับบุคคล 5 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

บุคคลที่ 1 Ya

นักศึกษาชาวจีนเพศหญิงคนหนึ่งที่กำลังเรียนชั้นปีที่สอง ระดับปริญญาโท ในมหาวิทยาลัยบูรพา และอยู่ประเทศไทยประมาณ 2 ปีกว่า ในช่วงเวลา 2 ปีนี้ Ya มีความรู้สึกและการเปลี่ยนแปลงมากมาย โดยกล่าวไว้ดังนี้

เมื่อลาจากมหาวิทยาลัยที่ตนเองเคยอยู่มา 4 ปี ดิฉันได้เดินทางมาถึงประเทศไทย เพื่อที่จะศึกษาปริญญาโทต่อในมหาวิทยาลัยบูรพา เพราะดิฉันสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทยจากมหาวิทยาลัยในจีน โดยมีความคาดหวังว่า เมื่อเรียนต่อในประเทศไทยจะได้พัฒนาภาษาไทยของตนเองให้ดีขึ้น โดยเฉพาะในด้านการเขียน การพูด และการอ่าน เพราะการเขียนและการพูดเป็นจุดอ่อนสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทย และคิดว่ามีทางเดียวที่ช่วยพัฒนาได้ คือ เรียนกับอาจารย์คนไทย ถ้าความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้รับการพัฒนาขึ้น เมื่อกลับบ้านก็จะหางานทำได้ดียิ่งขึ้น

ในช่วงเวลาที่เพิ่มเข้ามาในประเทศไทย ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นเรื่องแปลกใหม่สำหรับตนเอง โดยสภาพรวมรู้สึกที่ มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นมหาวิทยาลัยที่สวยงามมาก และบรรยากาศดีกับทะเล สภาพแวดล้อมสงบเงียบและสะอาด แต่เมื่อเริ่มดำรงชีวิตการเรียนจริง ปัญหาและความยากลำบากก็ตามมาด้วย เช่น เรื่องการรักษาดูแลสุขภาพเป็นเรื่องใหญ่ เพราะอาหารไทยไม่ค่อยหลากหลายเหมือนอาหารจีน และชนิดของผักในอาหารประจำวันก็น้อย ทำให้การรับวิตามินและสารบำรุงร่างกายอื่นจากอาหารน้อยมาก ซึ่งไม่เหมือนกับวัฒนธรรมการกินที่บ้าน โดยเน้นอาหารที่ใช้บำรุง

ร่างกายมากกว่า ทำให้น้ำหนักลดลง 5 กิโลกรัม และมีเส้นผมร่วง เมื่อดิฉันไปถามเพื่อนคนไทย และบอกว่า ตามวัฒนธรรมไทย คนไทยมักจะรับประทานผลไม้หลายอย่างหลังจากรับประทานอาหาร เพื่อที่จะได้รับสารบำรุงร่างกายจากผลไม้ หลังจากนั้น ดิฉันก็ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการ รับประทานอาหารแบบเดิม และเริ่มรับประทานผลไม้ทุกวัน นอกจากนี้ การเข้าใจและรับรู้ วัฒนธรรมด้านศาสนาของคนไทยก็มีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการเรียนรู้มาก ศาสนาพุทธเป็น ศาสนาประจำชาติไทย และชาวไทยส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธ นักศึกษาชาวจีนที่เรียนในประเทศไทย สามารถเข้าใจและให้ความสำคัญกับศาสนาของชาวไทย แต่เมื่อต้องปฏิบัติตามก็มักจะทำให้เข้าใจ ผิดกันหรืออาจไม่รู้ไม่ทราบ เช่น ดิฉันเคยขึ้นลิฟต์กับพระด้วยกัน ดิฉันเคยนั่งใกล้กับพระ ซึ่งทุก ครั้งชาวไทยจะส่งสายตาแปลก ๆ มา โดยที่ดิฉันไม่เข้าใจเพราะเหตุผลใดในตอนแรก สำหรับ ตนเอง การที่เป็นนักศึกษาเพศหญิง ปัญหาเรื่องการคิดถึงพ่อแม่ และคิดถึงบ้านเป็นปัญหามากที่สุดใน ตอนแรกรู้สึกคิดถึงบ้าน คิดถึงสิ่งที่ตนเองคุ้นเคย บางทีจะใช้สื่อทางอินเทอร์เน็ตติดต่อกับเพื่อน ทั้งวัน บางทีก็โทรหาพ่อแม่ 3 ถึง 4 ครั้งต่อวัน บางทีมีปัญหาเล็กน้อยหรือเมื่อถึงเทศกาลจีนต่างก็ ยิ่งคิดถึงมากจนร้องไห้ ถ้าไม่ได้กลับบ้านสักระยะเวลาหนึ่งก็รู้สึกอยากกลับบ้านมาก เพราะเพื่อน ในประเทศจีนได้อยู่ที่บ้านมีความสุข แต่ตนเองไม่มีบ้านที่ประเทศไทย อย่างที่อาจารย์คนไทย มักจะพูดกับนักศึกษาจีนว่า น่าสงสารมาก

เมื่อเวลาผ่านไปประมาณ 3 ถึง 4 เดือน ดิฉันก็รู้สึกทุกอย่างเริ่มดีขึ้น เพราะดิฉันได้คบ เพื่อนใหม่ ทั้งเพื่อนคนไทยและเพื่อนคนจีน และได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในหลายเรื่อง เพราะถ้ามีเพื่อนทั้งคนจีนและคนไทยก็จะมีเพื่อนหลายคน ตนเองรู้สึกสนุกมาก วันนี้จะพาเพื่อน คนไทยไปรู้จักเพื่อนคนจีน อีกวันหนึ่ง เพื่อนคนไทยก็จะแนะนำให้เพื่อนคนไทยอื่นรู้จัก เมื่อเวลา ผ่านไป การเรียนภาษาไทยก็ไม่ได้เป็นเรื่องยากสำหรับตนเอง นอกจากนี้แล้ว เพื่อนคนไทยยังให้ ความช่วยเหลือและสนับสนุนในเรื่องการเรียนได้ ซึ่งทำให้ดิฉันคิดว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาชาวจีนเรา เป็นชาวต่างชาติในสังคมไทย แต่ถ้าเราปรับตัวได้ และมีไมตรีจิตกับคนไทย ประเทศไทยจะ กลายเป็นบ้านที่สองของดิฉันได้ ดิฉันจำได้ว่า มีอยู่ครั้งหนึ่ง เพื่อนคนไทยเชิญชวนไปเที่ยวที่บ้าน แม่ของเพื่อนทำอาหารเย็นเพื่อต้อนรับดิฉัน แต่รสชาติอาหารมีกลิ่นแปลกมาก และไม่เคย รับประทานมาก่อนหน้านี้ แม่ของเพื่อนบอกว่า อาหารนี้เป็นอาหารที่ลูกสาวชอบมากที่สุด แต่ สำหรับตนเองเป็นอาหารที่รับไม่ได้ แต่ในที่สุด ดิฉันก็รับประทานไปนิดหน่อย ซึ่งคิดในใจว่า การ ปฏิบัติตามวัฒนธรรมของคนอื่นก็เป็นการตอบแทนอย่างดีในอีกทาง หลังจากนั้น ดิฉันก็ได้รับเชิญ ไปเที่ยวอีกหลายครั้ง และสนิทสนมกับเพื่อน และครอบครัวของเพื่อนด้วย

ตอนนี้ ดิฉันใกล้จะสำเร็จการศึกษาที่มหาวิทยาลัยบูรพาแล้ว ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ดิฉัน เคยคิดถึงหัวเราะ เคยเสียใจร้องไห้ เคยเจ็บป่วย และได้รับความอบอุ่นจากเพื่อนคนไทย แต่

ประสบการณ์เหล่านี้จะกลายเป็นความทรงจำที่ดีงามในชีวิตตนเอง เพราะดิฉันได้เรียนรู้อะไรที่คนอื่นไม่ได้เจอ และได้ทำให้อะไรที่คนอื่นไม่เคยนึกถึง ดิฉันรู้สึกว่าคุณเติบโตมากขึ้น และไม่เหมือนตอนแรกที่มาประเทศไทย ทุกอย่างที่คุณได้สัมผัสในประเทศไทย ดิฉันจะนำไปบอกให้เพื่อนคนจีนฟัง และดิฉันคิดว่า ดิฉันจะคิดถึงประเทศไทยตลอดเวลา ไม่ว่าดิฉันจะอยู่ที่ไหนในอนาคต

บุคคลที่ 2 Ma

ก่อนที่มาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทย Ma เป็นอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งของประเทศจีนมาเป็นเวลา 12 ปี ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ได้รับทุนศึกษาจากรัฐบาลไทย และเพิ่งมาอยู่ประเทศไทยประมาณ 8 เดือน โดยมีความรู้สึก และประสบการณ์ดังนี้

ผมเป็นผู้โชคดีที่ได้รับทุนศึกษาจากรัฐบาลไทย และได้โอกาสมาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมไม่เคยคิดมาก่อนในชีวิต เพราะมหาวิทยาลัยที่ตนเองทำงานอยู่เป็นเมืองที่ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์ติดต่อกันกับประเทศไทยมากนัก เมื่อตัดสินใจจะมาเรียนที่เมืองไทย จึงเริ่มค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทย และเรียนรู้วัฒนธรรมไทย

แน่นอนเลย การเรียนที่ต่างประเทศต้องมีปัญหาในด้านต่าง ๆ แต่เมื่ออยู่ที่มหาวิทยาลัยบูรพาแล้ว ผมรู้สึกว่าคุณยากลำบากในการดำรงชีวิตจริงเกินกว่าที่ตนเองเคยคิดไว้ เพราะวัฒนธรรมที่แตกต่างจากประเทศจีน และเรื่องที่ต้องปรับตัวเรียนรู้สำหรับตนเองเหมือนเด็กโรงเรียนอนุบาล ทุกสิ่งทุกอย่างต้องเริ่มจากศูนย์

ปัญหาอันดับแรกสำหรับตนเองเป็นเรื่องการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน เพราะผมเป็นคนที่ไม่เคยสัมผัสภาษาไทยมาก่อน ถ้าอยู่ในมหาวิทยาลัยยังสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับอาจารย์และนักศึกษาไทยได้ แต่เมื่อออกจากมหาวิทยาลัย รับประทานอาหาร การเดินทาง การคบเพื่อน การสอบถามข้อมูลทุกอย่างเต็มไปด้วยความยากลำบาก เพราะผมพูดภาษาไทยไม่ได้ ฟังไม่เข้าใจ ไม่รู้จะอย่างไร เช่น ในช่วง 3 วันแรกที่เข้ามาเรียนในประเทศไทย ผมไม่ได้รับประทานอาหารเข้ากับอาหารเย็นเป็นเวลา 3 วัน เพราะพูดภาษาไทยไม่ได้ เวลาอยู่ในประเทศจีนโรงอาหารของมหาวิทยาลัยจะจัดอาหารจำหน่ายวันละ 4 ครั้ง คือ อาหารเช้า อาหารกลางวัน อาหารเย็น และอาหารค่ำ แต่ในประเทศไทยมีแค่อาหารกลางวัน ผมสงสัยทุกครั้งทีเข้าไปในโรงอาหาร อยากถามคนไทย แต่ถามไม่เป็น การคบเพื่อนก็เช่นเดียวกัน คณะที่เรียนอยู่เป็นคณะที่ไม่ค่อยมีนักศึกษาต่างชาติเข้าศึกษา จึงมีเพื่อนคนไทยหลายคนสนใจที่จะขอพบเป็นเพื่อนกัน และมักจะโทรมานัดไปกินข้าวด้วยกันในวันหยุดเรียน พอเพื่อนโทรมาถามว่า Ma กินข้าวหรือยัง ผมก็จะตอบไปว่า กินแล้ว ซึ่งดูเหมือนว่าผมกำลังปฏิเสธ แต่ความเป็นจริง คือ ผมดีใจมากที่เพื่อนชวนไปกินข้าว แต่ทำไมทุกครั้งที่คุณคนไทยโทรมาชวนไปกินข้าวด้วยกันเป็นช่วงเวลาที่ตนเองเพิ่งกินข้าวเสร็จ พอช่วงหลัง

ผมได้สังเกตดูและทราบว่า วัฒนธรรมการรับประทานอาหารของคนไทยมักจะรับประทานน้อยแต่รับประทานหลายครั้งในหนึ่งวัน ส่วนคนจีนมักจะกินข้าวตรงเวลาไม่ว่าจะเป็นช่วงกลางวันหรือช่วงเย็นก็ตาม ซึ่งผมไม่รู้จะอธิบายกับเพื่อนอย่างไร และผมเสียใจมาก ๆ นอกจากนี้ การเรียนรู้วัฒนธรรมก็เป็นเรื่องสำคัญ เพื่อนคนไทยเคยชวนไปไหว้พระ และพักอยู่ในวัด 1 คืน ผมรู้สึกเป็นคนนอก เพราะไม่รู้จะต้องทำอะไร ปฏิบัติตัวยังไง เป็นเพียงผู้สังเกตเท่านั้น เพราะคนจีนบางส่วนจะไม่ถือศาสนาใด และไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความเชื่อศาสนาเหมือนผม ในเวลาปกติไม่ว่าพบใครคนไทยส่วนใหญ่จะชอบยิ้ม ซึ่งทำให้ผมรู้สึกเหมือนตนเองทำผิดอะไรไปหรือเปล่า เพราะในเมืองจีนผมจะเข้าใจเป็นเช่นนี้ แต่ความเป็นจริงอันเป็นวัฒนธรรมของคนไทย อีกเรื่องที่ผมสังเกตมานาน คือ เมื่อนักศึกษาไทยไปพบอาจารย์ ถ้าอาจารย์นั่งอยู่ นักศึกษาต้องคุกเข่าลงหรือนั่งลงพื้น เพื่อที่จะแสดงความเคารพต่ออาจารย์ผู้อาวุโส แต่ในวัฒนธรรมจีนปัจจุบัน คนจีนจะไม่คุกเข่าลงต่อผู้ใด ยกเว้นแต่พ่อแม่และบรรพบุรุษ หรือในกรณีพิเศษ เพราะความหมายของการคุกเข่าในวัฒนธรรมจีนเป็นการขอร้องจากผู้อื่น และจะถูกเห็นว่าเป็นการเสียศักดิ์ศรีของตนเอง ถ้ารับตนเองแล้ว ผมจะทำไม่ได้

หลังจากนั้น ผมบอกตนเองว่า ต้องตั้งใจเรียนภาษาไทย และมีการจัดแผนการเรียน โดยเรียนกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย อ่านหนังสือตำราการสอนภาษาไทยฉบับภาษาจีน ต้องจำคำศัพท์ภาษาไทยวันละ 50 คำ แม้เวลาซักผ้าในห้อง ผมก็เปิดโทรทัศน์ฟังรายการข่าวที่เป็นภาษาไทย พอเรียนภาษาไทยเป็นเวลาประมาณ 3 เดือนกว่า ผมก็เริ่มรู้วัฒนธรรมไทย และปรับตัวได้ในระดับหนึ่ง เพราะผมถามได้แล้ว เริ่มเข้าใจแล้ว เมื่อพูดภาษาไทยได้เล็กน้อย ผมก็ชอบออกไปข้างนอกเดินเล่นเพื่อไปสำรวจสภาพแวดล้อมพื้นที่มหาวิทยาลัย และนำสิ่งแปลกใหม่ที่ได้พบเจอไปถามเพื่อนคนไทย ซึ่งทำให้ผมได้คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมที่ตนเองอยู่ เช่น โรงพยาบาลอยู่ตรงไหน ตรงไหนมีร้านอาหารจีน ไปตลาดอย่างไร เป็นต้น

เมื่อเวลาประมาณ 5 เดือนผ่านไป ผมได้คบเพื่อนคนไทยหลายคน และได้รับความช่วยเหลือหรือการสนับสนุน เช่น ในด้านการเรียน เพราะการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยไทยไม่เหมือนกับมหาวิทยาลัยของจีน เพราะอาจารย์คนจีนจะช่วยอธิบายจนกว่านักศึกษาจะเข้าใจ แต่อาจารย์คนไทยจะสอนน้อย เพื่อให้นักศึกษาไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งทำให้การเรียนรู้ของนักศึกษาจีนเป็นไปอย่างช้าๆ และเข้าใจยาก เพราะความสามารถในการใช้ภาษา และการใช้ทรัพยากรด้านการศึกษาระหว่างนักศึกษาไทยกับนักศึกษาจีนไม่เหมือนกัน ซึ่งเป็นเรื่องปวดหัวสำหรับตนเอง แต่เพื่อนคนไทยจะคอยช่วยเหลือตลอดเหมือนที่ผมเคยสอนลูกศิษย์ตนเองในประเทศจีน ถ้าเนื้อหาส่วนใดไม่เข้าใจ เพื่อนจะหาหนังสือมาให้อ่าน การบ้านที่ทำเสร็จส่งอาจารย์เพื่อนจะช่วยปรับแก้ก่อน นอกจากเรื่องการเรียน เพื่อนคนไทยยังช่วยผมในอีกหลายเรื่อง ซึ่งมีเรื่องหนึ่งที่ผม

ประทับใจมาก คือ เมื่อวันที่ 11 เดือนตุลาคม ปีนี้ เวลาประมาณตี 3 ผมจากบ้านกลับมาไทย ซึ่งในตอนแรกวางแผนว่า จะต้องนอนในสนามบินหนึ่งคืน แต่พอเจอเพื่อนคนไทยไปคอยรับผมที่สนามบินโดยที่ผมไม่ทราบ ซึ่งก่อนหน้านี้ผมแค่ส่งข้อความไปถามว่า ผมจะกลับเมื่อไร และต้องการของฝากอะไรไหม เรื่องนี้ทำให้ผมจะจดจำเพื่อนคนไทยคนนี้ไปตลอดกาล

ถึงแม้ว่า ผมกำลังเริ่มชีวิตการเรียนในมหาวิทยาลัยบูรพา และยังมีปัญหามากมายในภายหน้า แต่ผมคิดว่า ถ้าตนเองปรับตัวได้ และตั้งใจเรียนภาษาไทยไปเรื่อย ๆ ผมต้องประสบความสำเร็จในที่สุด

บุคคลที่ 3 Liang

นักศึกษาผู้ชายที่มีอายุน้อยมาก ก่อนเข้ามาเรียนในประเทศไทย เพราะหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายที่เมืองจีนแล้ว ก็มาเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยบูรพาในประเทศไทย นับเวลาถึงปัจจุบันนี้ Liang เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยบูรพาประมาณ 4 ปีแล้ว

ผมเป็นนักศึกษาประเภทที่เรียนไม่ค่อยได้ในประเทศจีน เมื่อเรียนจบมัธยมปลาย ผมก็ได้โอกาสมาเรียนมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ซึ่งก่อนหน้านี้ผมคิดว่า การเรียนต่างประเทศเป็นโอกาสสำหรับนักศึกษาที่เรียนดี ส่วนผมเองก็ไม่ได้คาดหวังอะไรมากนัก ถ้าเรียนได้ก็เรียนต่อ ถ้าเรียนไม่ได้ก็อาจกลับบ้าน เพราะพ่อกับแม่สั่งให้มา

ในช่วงเวลาแรกที่เข้ามาในมหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทย ภาษาเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะเรื่องการรับประทานอาหาร การซื้อของหลายเรื่องในชีวิตประจำวันต้องใช้ภาษาไทย และในขณะเดียวกัน เวลาเรียนก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมไม่เคยตั้งใจเรียนมาก่อน หรืออาจพูดได้ว่า เป็นเด็กโง่ เช่น เวลากินข้าวทุกครั้ง ต้องหาร้านอาหารที่ไม่ค่อยมีคนไป และยืนอยู่หน้าครัวของร้านอาหาร แล้วใช้มือชี้อาหารที่ตนอยากรับประทาน ซึ่งเป็นวิธีการในการสั่งอาหารสำหรับนักศึกษาชาวจีนส่วนใหญ่ที่พูดภาษาไทยไม่ได้ หลายครั้งอาหารที่สั่งมาจะไม่เหมือนที่ตนคิดเอาไว้ และบางทีอาจสั่งอาหารมากไป ถึงแม้ว่าเคยเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่มัธยมต้นจนถึงปัจจุบัน แต่เรื่องเรียนก็เช่นเดียวกัน เวลาอาจารย์จากต่างประเทศมาสอน ไม่ว่าอาจารย์พูดอะไรหรือสอนอะไร ผมไม่เคยเข้าใจสักครั้ง และไม่เคยส่งการบ้านตามที่อาจารย์สั่ง เพราะผมยังไม่เข้าใจ จึงทำไม่ได้และทำไม่เป็น โดยปกติแล้ว พอเลิกเรียนกลับมาหอพัก ผมก็จะนอนหลับ และเล่นเกมส์ บางทีจะเล่นทั้งคืนถ้าหิวข้าวมากก็กิน มาม่า ไม่ออกไปไหน ถ้าถามว่า อยากไปทำอะไรที่มีค่ามากกว่านี้ไหม ผมอยากทำมาก แต่สำหรับคนที่พูดภาษาอะไรไม่ได้ทำอะไรได้บ้าง เพราะฉะนั้น ในช่วงเวลาแรก การดำรงชีวิตทุกวันของผมในมหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทยจะง่ายมาก คือ นอนหลับ และเล่นเกมส์ที่ห้องพัก ไม่มีเรื่องที่น่าสนใจทำ และไม่มีใครสนใจผม เมื่อเรียนจบหนึ่งภาคเรียน GPA ของผมไม่ถึง 1.00 เพราะในตอนสุดท้าย ไม่เคยเข้าเรียนเป็นเวลานานมาก พอเป็นสภาพเช่นนี้แล้ว ผมอยากกลับ

บ้านมาก แต่ในเวลานั้น มีอาจารย์คนไทยคนหนึ่งที่เคยสอนผม เรียกผมไปปรึกษาเรื่องการเรียน ซึ่งตอนแรกผมคิดในใจว่า ผมคงจะไม่มีโอกาสได้เรียนต่ออีกแล้ว พอผมไปถึงที่ทำงานของอาจารย์ มีเพื่อนคนจีนอีกคนเป็นล่ามช่วยแปลให้ผมฟังว่า อาจารย์คนนี้นับบอกว่า ในสายตาของอาจารย์ ไม่มีสิ่งใดที่คนจีนทำไม่ได้ บรรพบุรุษของอาจารย์ก็มาจากประเทศจีนในอดีต ซึ่งมีสภาพปัญหาที่มีความยากลำบากกว่านี้ พูดภาษาไทยไม่ได้ ไม่มีที่พัก และไม่มีเงินใช้จ่าย ถ้าอยากมีกินมีอยู่ต้องทำงานหนักทุกวัน แต่สิ่งสำคัญที่บรรพบุรุษของอาจารย์เชื่อว่า คือ โลกนี้ไม่มีเรื่องยากลำบากสำหรับคนที่ตั้งใจทำ แล้ว Liang เป็นคนจีนหรือไม่ และกลับบ้านจะบอกพ่อแม่อย่างไร หลังจากนั้น ผมได้โอกาสลงทะเบียนเรียนใหม่ และตัดสินใจจะเริ่มต้นใหม่ เพราะผมเป็นคนจีน

ต่อมาในช่วงปิดภาคเรียน ผมไม่ได้กลับบ้าน และตั้งใจคิดทุกอย่างที่ตนเองต้องเรียนรู้ แล้วผมได้จัดแผนการเรียนไว้สำหรับตนเอง ซึ่งประกอบด้วย การเรียนภาษาไทยกับรุ่นพี่คนจีน และเพื่อนคนไทย การเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง อ่านหนังสือตำราของเทอมที่ผ่านมา และเรื่องที่สำคัญ คือ เล่นเกมส และไปหอสมุดแลกเปลี่ยนสอนภาษากับเพื่อนคนไทย ซึ่งในระหว่างการแลกเปลี่ยนนี้ ผมได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษมาก เพราะผมต้องเตรียมคำพูดอธิบายให้เพื่อนเข้าใจทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เมื่อ 2 เดือนผ่านไป เพื่อนคนจีนกลับมาจากบ้าน ไม่มีใครเชื่อว่า ผมพูดภาษาได้แล้ว และสามารถทำการบ้านส่งอาจารย์ได้ สำหรับผมเอง ผมก็รู้สึกเหมือนที่อาจารย์เคยบอกไว้ ถ้าผมตั้งใจทำ ปัญหาต่าง ๆ ไม่ยาก หลังจากนั้น ผมก็ชอบอยู่กับเพื่อนเพื่อสะสมและพัฒนาทักษะภาษาไทย ส่วนการเรียนก็ทำเหมือนแลกเปลี่ยนภาษากับเพื่อนคนไทย โดยผมจะเตรียมอ่านหนังสือก่อนเวลาที่อาจารย์สอน และเข้าเรียนทุกครั้ง

เมื่อเข้าภาคเรียนที่ 2 การปรับตัวทางภาษาได้แล้ว ปัญหาในด้านอื่นก็ปรับไม่ยาก และเพื่อนหลายคนก็มาขอความช่วยเหลือจากผม ทั้งในเรื่องการเรียน และในชีวิตประจำวัน ซึ่งผมก็ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือ เพราะผมรู้สึกว่า นักศึกษาจีนต้องช่วยดูแลกัน รุ่นพี่จะดูแลรุ่นน้อง ไม่ว่าจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นก็ช่วยกันได้ โดยเฉพาะอยู่ในต่างประเทศ บางทีนักศึกษาวงเงินประสบปัญหาฉุกเฉิน เช่น อุบัติเหตุจากรถ นักศึกษาวงเงินควรจะไปขอความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัย และอาจารย์ แต่ปัญหา คือ ไม่รู้จะไปขอความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยจากใคร ที่ไหนและอย่างไร ส่วนเพื่อนคนไทยจะติดต่อไม่ได้บ้างหรือบางที่จะอยู่ที่บ้านในต่างจังหวัด ซึ่งนักศึกษาจะคาดหวังยาก และไม่มีเวลามากพอที่จะคอยให้ใครมาช่วยเหลือ เพราะเรากำลังเดือดร้อนกับกรณีฉุกเฉิน ส่วนเพื่อนคนจีนก็จะช่วยคิดหาทางแก้ปัญหา ถ้าช่วยได้ก็มาทันที หรือช่วยไม่ได้ก็เป็นกำลังใจให้

ในตอนนี้ ผมกำลังจะเตรียมสอบเข้าศึกษาระดับปริญญาโทที่คณะศึกษาศาสตร์ และผมรู้สึกภูมิใจสิ่งที่ตนเองได้ปรับเปลี่ยนมา และเมื่อกลับไปนึกถึงตนเองในช่วงแรกที่เข้ามาในประเทศไทย ผมอยากบอกพ่อแม่และอาจารย์ว่า ผมเติบโตมากขึ้นแล้ว

บุคคลที่ 4 Wei

นักศึกษาชาวชาวจีนที่เรียนหลักสูตรนานาชาติในมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งเป็นนักศึกษาสาวร่างเล็ก และปัจจุบันอยู่ประเทศไทยประมาณ 2 ปี

ก่อนที่มาเรียนในประเทศไทย ดิฉันเป็นเด็กมัธยมที่ทำตามอารมณ์ เมื่อจบการเรียนมัธยมปลายก็คิดที่จะไปเรียนต่างประเทศ เพราะตอนที่เรียนในประเทศจีน ไม่มีเวลาสำหรับตนเอง ทุกวันเข้าเรียน 7 โมงเช้า เลิกเรียน 6 โมงเย็น กลับถึงบ้านและกินข้าวเสร็จก็จะทำการบ้านถึงเที่ยงคืน ไม่มีวันหยุด และรู้สึกเหนื่อยมาก จึงคาดหวังว่า เมื่อเรียนในประเทศไทยแล้ว การดำรงชีวิตจะได้มีการปรับเปลี่ยนในทางที่ดี

เมื่อมาถึงประเทศไทยแล้ว ชีวิตจริงไม่เหมือนที่เคยคิดไว้ เรื่องเล็ก ๆ ก็เป็นปัญหาสำหรับดิฉัน เพราะเวลาอยู่ที่บ้านเป็นลูกคนเดียวในครอบครัว เมื่อต้องทำอะไรพ่อแม่จะจัดให้ทุกอย่างโดยที่ตนเองไม่ต้องคิด ดังนั้น ดิฉันยอมรับว่า ดิฉันเป็นคนที่ดูแลคนอื่นไม่เป็น และดูแลตนเองก็ไม่ได้ ดิฉันจำได้ว่า ปัญหาที่หนักใจในช่วงแรก คือ การหาห้องพักที่มีการติดตั้งเครื่องทำน้ำร้อนไว้เป็นของที่ยากลำบากมาก เพราะคนไทยทั่วไปจะไม่อาบน้ำโดยใช้น้ำร้อน แต่ในประเทศจีนไม่ว่าอากาศร้อนหรือหนาวเย็น คนจีนจะชอบอาบน้ำโดยใช้น้ำร้อน เพราะการอาบน้ำโดยใช้น้ำร้อนสามารถทำให้ตัวร่างกายหายเหนื่อยได้ อีกเรื่องที่ทำให้รู้สึกปรับตัวได้ยาก คือ ไม่ชินกับระบบการเรียนในเมืองไทย เพราะเวลาเรียนต่างกัน การเรียนในเมืองไทย ไม่ค่อยได้พักผ่อน ช่วงเวลาเรียนแต่ละวิชาจะไม่ต่ำกว่า 2-3 ชั่วโมง บางวันเรียนติดต่อกันโดยไม่มีพัก โดยเฉพาะในเมืองจีนมีการจัดเวลาอนพักในกลางวันประมาณ 1 ถึง 2 ชั่วโมง เพื่อให้สมองได้พักผ่อน ดิ้นฉันมาจะสดชื่น พร้อมทั้งจะเรียนในช่วงบ่ายต่อไปได้ แต่ในเมืองไทย ช่วงเวลาที่ยากนอนต้องเรียน ทำให้เกิดอาการเครียด และเหนื่อยล้า ทั้ง 2 ปัญหานี้ทำให้ดิฉันพักอยู่โรงพยาบาลเป็นเวลา 10 วันในช่วงเดือนแรกที่เข้ามาในประเทศไทย ซึ่งส่งผลกระทบต่อในหลายด้าน เช่น เรียนไม่ทันคนอื่น เสียค่ารักษาโรงพยาบาล ไม่ได้ห้องพัก เป็นต้น

เมื่อออกจากโรงพยาบาล ดิฉันตั้งใจที่จะปรับเปลี่ยนตนเองทั้งในการดำรงชีวิต และในการตัดสินใจให้ตนเอง ในเวลาที่ไม่มีการเรียน ดิฉันจะฝึกทำความสะอาดห้องเรียน ซัก และรีดเสื้อผ้าเหมือนกับคนไทย ซึ่งทำให้ดิฉันได้นึกถึงตอนที่พ่อแม่ทำความสะอาดห้องให้ และรู้สึกว่าเหนื่อยจริง ในตอนเย็น ดิฉันก็ไปชวนเพื่อนคนไทยไปว่ายน้ำด้วยกัน เพื่อที่จะออกกำลังกายรักษาสุขภาพร่างกาย และคบเพื่อนคนไทยด้วย เมื่อพบสิ่งที่ดิฉันทำไม่เป็น ดิฉันก็ไปถามเพื่อนคนไทย และทำตามที่คุณคนไทยสอนให้ ในช่วงเวลาที่ดิฉันพยายามปรับเปลี่ยนตนเอง ดิฉันรู้สึกว่า ดิฉันก็ทำได้หลายอย่างเหมือนกับเพื่อนคนไทย และได้สร้างความสนิทสนมกับเพื่อนคนไทย ดิฉันจำได้

ว่าเพื่อนคนไทยดิฉันเคยเป็นหวัดที่ห้อง ดิฉันก็คอยดูแลส่งน้ำส่งยาให้ พอเพื่อนหายป่วยก็บอกดิฉันว่า ขอบคุณทุกอย่างที่ทำให้ตน ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ดิฉันดูแลคนอื่น และได้รับคำขอบคุณด้วย

เมื่อเข้าเรียนปีที่ 2 ดิฉันปรับตัวและดูแลตนเองได้อย่างสบายและมีความสุข ดิฉันก็ตัดสินใจไปหางานทำพิเศษ ในช่วงเวลาการทำงานทำให้ดิฉันรู้จักความรับผิดชอบมากขึ้น ดิฉันจำได้ว่า เคยไปเป็นล่ามให้บริษัทแห่งหนึ่ง บริษัทนี้มีกิจกรรมการร่วมมือกับบริษัทในเมืองจีน พอบริษัทไทยประสบปัญหาด้านเทคนิค ทางบริษัทที่เมืองจีนก็จะจัดส่งวิศวกรมาปรึกษาและแก้ปัญหาด้วยกัน ส่วนดิฉันก็ไปเป็นล่ามภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน ในช่วงเวลาทำงานมีความรู้สึก ว่า ดิฉันมีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหา คือ ประสิทธิภาพการทำงานของดิฉันส่งผลกระทบต่อการทำงานของวิศวกรทั้งฝ่ายไทยและฝ่ายจีน ถึงแม้ว่า ดิฉัน ไม่ได้เป็นล่ามมืออาชีพ และมีความยุ่งยากลำบากสำหรับดิฉัน แต่ดิฉันก็พยายามปฏิบัติหน้าที่จนงานสำเร็จ

สรุปแล้ว ใน 2 ปีนี้ ดิฉันมีโอกาสได้พบหลายสิ่งหลายอย่าง มีทั้งสิ่งที่ดีงาม และมีทั้งเรื่องเศร้า เคยต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเมืองไทย ซึ่งทำให้ดิฉันได้รับประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการเรียน หรือการดำรงชีวิตประจำวัน ประสบการณ์เหล่านี้ จะเป็นสิ่งสำคัญที่ตนเองได้สะสมไว้ และมีค่ามากที่สุดในชีวิตตลอดไป

บุคคลที่ 5 Meng

นักศึกษาชาวชาวจีนที่เรียนหลักสูตรภาษาไทยในมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มาจากมณฑลยูนนาน และปัจจุบันอยู่ประเทศไทยประมาณ 3 ปี

ฉันเป็นคนชอบธรรมชาติ โดยเฉพาะทะเล และภูเขาล้อมรอบ ซึ่งบ้านเกิดของฉันอยู่ในมณฑลยูนนาน เป็นเขตพื้นที่ที่ไม่ได้ติดกับทะเล ก่อนหน้านั้นฉันเคยเข้าไปหาที่เรียนในกรุงเทพฯ ซึ่งมีหลายที่ที่น่าสนใจในเรื่องมาตรฐานการเรียน แต่คิดว่า สภาพบรรยากาศไม่ค่อยดี ในกรุงเทพฯ การจราจรติดขัด เมื่อเดินทางไปไหนจะไม่ค่อยสะดวก เพราะรถยนต์มาก และอากาศเป็นพิษ มีเพื่อนชาวจีนแนะนำว่าที่มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งอยู่ที่จังหวัดชลบุรี ซึ่งอยู่ไม่ห่างจากกรุงเทพฯ มากนัก การเดินทางสะดวกสบาย และที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ห่างจากชายทะเลเพียง 2 กิโลเมตรเท่านั้น ฉันจึงตัดสินใจเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยบูรพา และเมื่อได้เข้ามาเรียนแล้ว ฉันก็ไม่ผิดหวัง เมื่อเวลาที่ฉันอ่อนล้าจากการเรียนหรือต้องการพักผ่อน ฉันสามารถเดินทางไปชายหาดบางแสนด้วยการเดินเท้า หรือขี่จักรยาน หรือจักรยานยนต์ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยนิยมใช้จักรยานยนต์ในการเดินทางซึ่งนอกจากจะสะดวกแล้วยังรวดเร็ว อีกด้วย ฉันชอบเวลานั่งเรียนในห้องเรียนที่อยู่บนตึกสูง เนื่องจากมองเห็นบรรยากาศของทะเลและทิวเขาบริเวณรอบ ๆ มหาวิทยาลัยอีกด้วย ซึ่งทำให้ฉันไม่ต้องเคร่งเครียดกับการเรียนมากเกินไปและคลายเหงาในเรื่องการคิดถึงบ้านที่เมืองจีนไปได้มาก เรื่องอาหารการกินก็เช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่า

อาหารการกินที่เมืองไทยจะมีร้านอาหารมากมาย แต่ฉันก็คิดที่จะนึกถึงอาหารจีน และวัฒนธรรมตามประเพณีของจีนไม่ได้ แต่เมื่อฉันมาที่มหาวิทยาลัยนี้ ฉันรู้สึกที่บ้านของฉันอยู่ไม่ไกลเลย เนื่องจากจังหวัดชลบุรีมีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก มีวัฒนธรรมจีนที่คล้ายกับที่บ้านของฉันอยู่หลายเรื่อง เช่น ประเพณีวันไหว้พระจันทร์ เพื่อนชาวไทยของฉันเคยพาฉันไปเที่ยวที่อำเภอพนัสนิคมในงานเทศกาลวันไหว้พระจันทร์ ที่นี่มีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก และมีการจัดงานเทศกาลประเพณีวันไหว้พระจันทร์ทุกปี และมีขนมไหว้พระจันทร์ขายอยู่ทั่วไปตามท้องตลาด ซึ่งหากินได้ไม่ยาก ทำให้ฉันคลายเหงาจากการคิดถึงบ้านไปได้มาก นอกจากนี้เมื่อเวลาฉันอยากจะกินอาหารรสชาติจีน ฉันยังสามารถหากินได้จากบริเวณใกล้ ๆ มหาวิทยาลัยบูรพา ไม่ว่าจะเป็นหน้าหอพัก “บูรพาเพลส” หรือข้างสไลด์ จะมีร้านอาหารจีนให้เลือกกินได้ และราคาก็ไม่แพงมากนัก หากฉันต้องการผ่อนคลายหรือแก้เหงาหรือต้องการเลือกซื้อสินค้า ฉันสามารถเดินข้ามสะพานมาฝั่งตรงข้ามกับมหาวิทยาลัยเพื่อเลือกซื้อของใช้ที่จำเป็น และเลือกชมภาพยนตร์หรือจะพักผ่อนด้วยการโยน โบลิ่ง ,รับประทานอาหารอร่อย ๆ ซึ่งมีให้เลือกมากมาย หากต้องการรับประทานอาหารทะเล ก็อยู่ไม่ไกล เพียงนั่งรถเมล์ไปที่หนองมน ก็มีตลาดขายของทะเลสด ๆ ให้เลือกซื้อหาмаากินได้ตามความชอบใจ

ในเทอมที่สอง ฉันได้เจอกับเพื่อนชาวไทย และชาวจีนที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้มากยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้ฉันได้แลกเปลี่ยนภาษา วัฒนธรรม การใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยได้ดีมากยิ่งขึ้น เพื่อนและพี่ ๆ ชาวจีนที่มาเรียนก่อนฉัน ได้เข้ามาคอยช่วยเหลือในเวลาที่ฉันประสบปัญหาต่าง ๆ ในตอนแรก ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ดี การที่มหาวิทยาลัยบูรพา มีหลากหลายคณะที่เปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาวจีนได้เข้ามาแลกเปลี่ยนหาความรู้ นอกจากจะเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสองชาติแล้ว ยังช่วยให้ฉันมีที่ปรึกษาที่เข้าใจวิถีชีวิตของชาวจีนด้วยตนเองอีกด้วย ฉันรู้สึกว่าการที่จะจบการศึกษาและกลับไปยังบ้านเกิดที่เมืองจีนนี้ อยากจะหาประสบการณ์ในการทำงานและมีเงินเก็บสักเล็กน้อย ด้วยการหางานทำ ซึ่งก็เป็นเรื่องไม่ยากนัก เนื่องจากที่นี่ มีโรงเรียนไทยที่เปิดสอนภาษาจีน ที่ต้องการรับชาวจีนเจ้าของภาษามาสอนให้กับนักเรียนไทย และนอกจากนี้ ที่จังหวัดชลบุรี ก็มีการติดต่อธุรกิจ การค้าขายกับชาวจีนอยู่มากพอสมควร ฉันจึงคิดว่าเป็นโอกาสที่ดีในการหาประสบการณ์ในการทำงานเป็นล่าม หรือเป็นคุณครูสอนภาษาจีนให้กับเด็กนักเรียนชาวไทยเพื่อมีเงินเก็บ ก่อนที่จะกลับบ้านที่เมืองจีน พร้อมกับนำประสบการณ์ที่ดีเหล่านี้ไปบอกเล่าให้กับเพื่อน ๆ น้อง ๆ และคนรู้จักที่บ้านของฉันฟัง

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ ๖๖๑๑/๑๓๖๓

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต. แสนสุข อ. เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน Assistant Professor kang lin

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงข้อคุณศัพท์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย Mr. Ren Zhiyuan นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษาได้รับอนุมัติให้ทำคุณศัพท์ เรื่อง การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยบูรพา โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร. ศักดินา บุญเปี่ยม ประธานกรรมการควบคุมคุณศัพท์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้ (ดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. บุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน่วยจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๑๓

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘๓-๕๐๕๕๓๓๖

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หน่วยจัดการเรียนการสอน โทร. ๒๓๒๗

ที่ ศร ๖๖๑๑.๑/๑๒๑๐

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรวัต แสงสุริยงค์

ด้วย Mr. Ren Zhiyuan นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
ไทยศึกษาได้รับอนุมัติให้ทำคุณภินิพณ์ เรื่อง การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนใน
ประเทศไทย กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยบูรพา โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร. ศักดินา บุญเปี่ยม
ประธานกรรมการควบคุมคุณภินิพณ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็น
อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
ของนิสิตในครั้งนี้ ทั้งนี้คณะฯ ได้แนบเค้าโครงย่อคุณภินิพณ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑
ชุด(ดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้
(เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย ๐๘๓-๕๐๕๕๓๖)

(ดร. บุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หน่วยจัดการเรียนการสอน โทร. ๒๓๒๗

ที่ ศร ๖๖๑๑.๑/๑๑๑๓

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ อเนกสุข

ด้วย Mr. Ren Zhiyuan นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
ไทยศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนใน
ประเทศไทย กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยบูรพา โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร. ศักดินา บุญเยี่ยม
ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในกรณี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็น
อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
ของนิสิตในครั้งนี้ ทั้งนี้คณะฯ ได้แนบเค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑
ชุด(ดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้
(เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย ๐๘๓-๕๐๕๕๓๓๖)

(ดร. บุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์